

Evie ve HAYVANLAR

Matt Haig (1975, Sheffield) Hull Üniversitesi ve Leeds Üniversitesi'nde İngilizce ve tarih üzerine öğrenim gördü. Çocuklar için yazdığı ilk romanı *Shadow Forest* 2007 yılında yayımlandı ve pek çok ödül kazandı. Yetişkinler ve çocuklara yönelik pek çok kitap yazdı. Kitapları çok satan kitaplar listelerinde yer almaktadır.

Emily Gravett Emily Gravett (1972, Brighton) ödüllü bir yazar ve illüstratördür. *Wolves* [Kurtlar] ve *Little Mouse's Big Book of Fears* [Minik Fare'nin Büyük Korkular Kitabı] adlı kitaplarıyla iki kez CILIP Kate Greenaway Madalyası'na layık görüldü. Ailesi ve iki köpeğiyle birlikte Brighton'da yaşıyor.

Hazel Bilgen (İstanbul, 1988) Saint Benoît Fransız Lisesi'nin ardından Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne'da Ekonomik ve Sosyal Yönetim bölümüne devam etti. Le Cordon Bleu Paris Mutfak Sanatları Okulu'nda Fransız mutfağı üzerine öğrenim gördü ve İstanbul Üniversitesi Fransızca Mütercim-Tercümanlık bölümünden mezun oldu. Editörlük, çevirmenlik ve çiftçilik yapıyor, çocuklar için yazıyor.

Matt Haig'in
YKY'deki kitapları

Doğruluk Perisi (2021)
Doğruluk Perisi Okula Gidiyor (2022)
Evie ve Hayvanlar (2024)

Matt Haig

Evie ve HAYVANLAR

Resimleyen: Emily Gravett

Çeviren: Hazel Bilgen

YAPI KREDİ YAYINLARI

Pearl ve Lucas'a

Dünyayı ve burada yaşayan
bütün o muhteşem yaratıkları
korumaya çalışan, her yerdeki çocuklara

“Bazıları hayvanlarla konuşur.
Gerçi pek azı dinler. Sorun budur işte.”

Özel Bir Çocuk

Bir zamanlar Evie Trench adında bir çocuk vardı.

Evie sıradan bir çocuk değildi.

O “özel” bir çocuktı.

Babası öyle olduğunu söylüyordu.

Özel.

Evie sık sık, özel bir çocuk olmaktansa sıradan bir çocuk olmanın daha kolay olacağını düşünürdü ama n’aparsınız. O özeldi işte.

Bunun sebebine gelince...

Eh, bu biraz karışık bir durumdu. Evie de pek anlamıyordu doğrusu.

Evie’nin özelliklerine dair daha fazla ayrıntıya girmeden önce basit bir gerçekle başlayalım.

Evie hayvanları severdi. Tabii ki pek çok insan hayvanları sever. Ama Evie *bütün* hayvanları severdi. Öyle sadece pofuduk olanları değil.

Köpekleri ve kedileri severdi tabii ama hamamböceklerini, yılanları, yarasaları, yırtıcıları, akbabaları, sırtlanları, köpekbalıklarını, denizanalarını ve yeşil anakonda yılanlarını da severdi. O her hayvanı severdi. Peki o halde, dünya üzerindeki en ölümcül örümcek olan Brezilya gezgin örümceği dışındakileri diyelim. Evie ileride anlaşılacak bazı sebeplerden ötürü onu sevmekte zorlanıyordu doğrusu. Ama genel olarak yaşayan her hayvanı seviyordu.

Üstelik hayvanlar âlemine dair her şeyi bilirdi. Hem

de herkesten çok. Hatta muhtemelen çok önemli üniversitelerde Hayvan Biyolojisi dersi veren profesörlerden bile çok şey biliyordu. Evie daha altı yaşına girmeden hayvanlarla ilgili üç yüzden fazla kitap okumuştı.

Ne zaman endişelense ya da canı sıkılsa oturur, hayvanlarla ilgili bir kitap okurdu.

Bu konuda *epey bir şey* biliyordu yani.

Mesela:

- 1- Salyangozların üç yıl boyunca uyuyabildiğini, sümüklüböceklerinse dört tane burnu olduğunu biliyordu.

- 2- Bir bozayının bir bowling topunu parçalayabilecek kadar güçlü olduğunu biliyordu.
- 3- Acı biberlerin kuşlara acı gelmediğini biliyordu.
- 4- Palyaçobalıklarının erkek doğduklarını biliyordu. (Bazıları daha sonra dişi palyaçobalıklarına dönüşüyordu.)
- 5- Kedilerin deniz suyu içebildiğini biliyordu.
- 6- Bir ahtapotun üç tane kalbi olduğunu biliyordu.
- 7- Rengeyiklerinin gözlerinin kışın karanlıkta daha iyi görebilmek için maviye dönüştüğünü biliyordu.
- 8- Fillerin hamilelik sürecinin neredeyse iki yıl sürdüğünü biliyordu.
- 9- Kaplanların çizgili postlarının altındaki derilerinin de çizgili olduğunu biliyordu.

Ve en sevdiği:

- 10- Susamurlarının birbirlerini kaybetmemek için uyurken el ele tutuştuklarını biliyordu.

Evie hayvanları öylesine sevmiyordu. Onlarla ilgili bildiklerini öyle kendiliğinden öğrenmemiştir.

Onun çok özel bir yeteneđi vardı.

Olağandışı bir yetenek. Yeteneđi şuydu:

O, hayvanların düşüncelerini **DUYABİLİYORDU**.

Üstelik bazen hayvanlara kendi düşüncelerini bile duyurabiliyordu.

Evie dudaklarını oynatmadan ya da ses çıkarmadan hayvanlarla konuşabiliyordu.

Evie'nin hayvanları neden veya nasıl duyabildiğine dair bir fikri yoktu. Duyabiliyordu işte. Hem büyüdükçe daha sık olmaya başlamıştı. Ve muhteşem bir şeydi. Bu onun özel gizli süper gücüydü. Bundan sadece tek bir kişiye bahsetmişti. Babasına. O da Evie'ye, bu konudan asla kimseye bahsetmemesi gerektiğini söylemişti. Asla.

"Sen özelsin ama özel olmak insanın başına epey dert olabilir. Duydukların, eh... kötü şeylere yol açabilir. Çok kötü şeyler" demişti babası. "Bana güven. Kimseye söylememelisin. Ve ne duyarsan duy, hayvanlarla iletişim kurmamalısın. Söylediklerine karşılık verme. Yani zihninle."

O da karşılık vermedi. Kimsenin de haberi olmadı.

Ya da o öyle sanıyordu.

En azından tavşanın ortaya çıktığı güne kadar diyelim.

Gaga Adında Bir Kuş

Tavşan günü bir kuşla başladı.

Daha doğrusu bir serçeyle.

Serçenin –minik, kızıl kahve renkte, sıradan, küçük bir ev serçesiydi– adı Gaga’ydı.

Evie serçeyle bir kez konuşmuştu. Zihniyle konuşmuştu, ağızyla değil. Yine de konuşmuş sayılırlardı.

Kuş sık sık Evie’nin pencere kenarına koyduğu yemleri yemeye geliyordu. Evie babasının aldığı çok tahıllı ekmeğin üzerindeki tahılları gizlice ayırıyordu.

Evie hayvanların düşüncelerini her zaman duymıyordu. Bazı günler tek bir yarattığın düşüncesini bile duyamadığı olurdu. Ama Gaga anlaması en kolay hayvanlardan biriydi. Gerçi köpekler kadar kolay değildi çünkü köpekler kadar kolay anlayabildiğiniz hiçbir canlı yoktur.

Evie o sabah pencereden gökyüzünü izliyordu, Gaga yemlerini yemeye koyulmuştu bile, “Evie, bugün üzgün görünüyorsun” diye düşündü.

Evie başucunda tuttuğu annesinin resmini Gaga’ya gösterdi. “Onu özlüyorum Gaga.”

“Ben de annemi özlüyorum” dedi Gaga. Zihniyle söyledi bunu, gagasıyla değil. “Aslına bakarsan beraber çok az zaman geçirdik ama bence o harika biriydi.”

“Benim de annemi pek tanıma fırsatım olmadı. Onu pek hatırlamıyorum doğrusu. Büyükkannem Flora’nın anlattıklarını biliyorum sadece. Bir de babamın an-

lattıklarını tabii. O da pek fazla anlatmadı gerçi. Bu tuhaf mı? Gerçekte tanımadığın birini özlemek tuhaf mı sence?”

“Hiç de değil. Ben henüz tanışmadığım bütün arkadaşlarımı özlüyorum. Üstelik binlerce arkadaşım olmasına rağmen. Hep birlikte uçuyoruz. Ama ben daha yeniyim. Gencim. Henüz kışı görmedim. Daha pek çok arkadaş edineceğim. Onları özlüyorum işte. Çünkü hepsinin özel olacağına eminim.”

Evie üzülmemeye çalıştı. “Gaga, uçmak nasıl bir duygu?”

“Dünyadaki en kolay şey. Kanatların varsa tabii. Uçmak özgürlüktür. Rüzgâr teleklerinin arasından geçerken yukarı aşağı, sağa sola, istediğin her yere gidebilmek ve önüne çıkan her türlü uçan böceği mideye indirebilmektir. Çok hoşuna giderdi Evie.”

“Bence de. Böcekleri yeme kısmı dışında.”

“Kendin olabilmenin özgürlüğü gibisi yoktur” diye ekledi Gaga. “Kanatların varsa onları kullansan iyi olur.”

“Hımm. Öyle.”

İşte o anda Evie’nin babası kapıyı çaldı ve kapıyı azıcık araladı. Gaga minicik kafasını çevirdi.

“Tüh” diye düşündü.

Evie’nin babası başını kapıdan içeri uzatırken, “Hadi Evie, okul için çoktan hazırlanmış olman lazımdı” dedi. Açık pencereyi ve gökyüzüne doğru uçan serçeyi fark etmişti.

Ayrıca pencere kenarındaki kırıntıları da görmüştü.